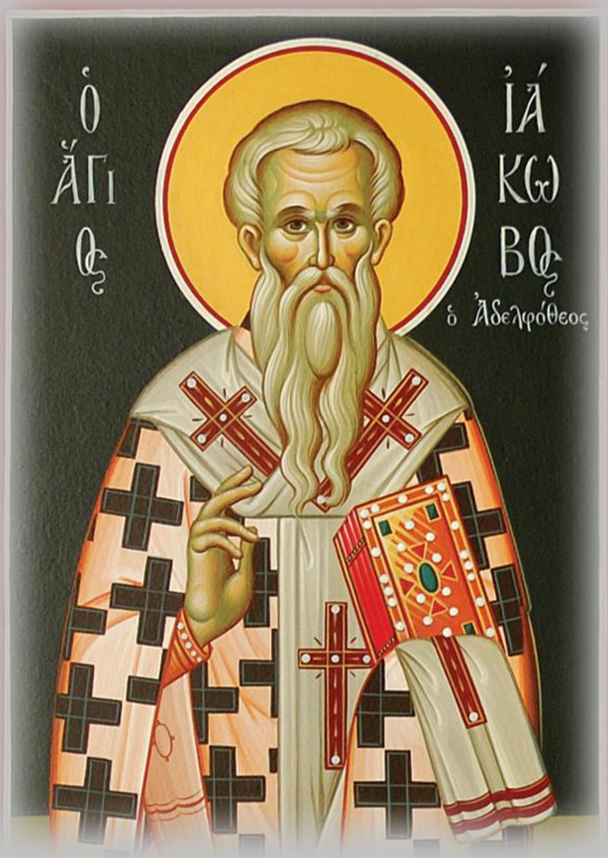
Epistola catolică
[ἡ καθολικὴ Ἐπιστολή]
a Sfântului Apostol Iacovos [Ἰάκωβος],
fratele Domnului
[Ἀδελφόθεος]

Traducere și note de
Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

Teologie pentru azi
București
2015

Traducerea noastră s-a făcut din limba greacă veche, conform: *The Greek New Testament* (GNT), ed. Kurt Aland, Matthew Black, Carlo M. Martini, Bruce M. Metzger and Allen Wikgren, Ed. Münster/ Westphalia, 1966, inclusă în ediția electronică *BibleWorks* v. 7.

Capitolul 1

1. Iacovos [Ἰάκωβος], robul lui Dumnezeu și al Domnului Iisus Hristos, celor douăsprezece seminții care [sunt] în diaspora [ἐν τῇ διασπορᾷ][1], bucurați-vă!

2. Frații mei [ἀδελφοί μου], să gândiți toată bucuria [πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε] când veți cădea în multe-feluri [ποικίλοις] de ispite [πειρασμοῖς],

3. știind că *încercarea* credinței voastre [*τὸ δοκίμιον* ὑμῶν τῆς πίστεως] lucrează răbdare [κατεργάζεται ὑπομονήν]!

4. Iar răbdarea să-și aibă lucrul desăvârșit, ca să fiți *desăvârșiți* [τέλειοι] și *întregi* [ὁλόκληροι], în niciuna[2] [nefiind] lipsiți [ἐν μηδενὶ λειπόμενοι]!

5. Și dacă cineva dintre voi [este] lipsit de *înțelepciune* [σοφίας], [atunci] să o ceară de la Dumnezeu, Cel care dă tuturor în mod simplu [ἁπλῶς] și fără reproș [μὴ ὀνειδίζοντος], și i se va da lui!

6. Dar să ceară *în credință* [ἐν πίστει], de nimic îndoindu-se [μηδὲν διακρινόμενος]!

Căci cel care *se îndoiește* [ὁ διακρινόμενος] este asemenea valului mării, mișcat de vânt și suflat încoace și încolo.

7. Căci să nu se aștepte omul acela că va lua ceva de la Domnul,

---

[1] În *Biblia de la 1688*: „în răşchirare [împrăştiere]". De unde ed. BOR 1988, diortosind textul, are: „în împrăștiere". Pentru că traduce ceea ce înseamnă *diasporă*: comunitățile *dispersate* prin lume.

În MGK avem: πρὸς τὰς δώδεκα φυλὰς *τὰς διεσπαρμένας* [către cele douăsprezece seminți *împrăștiate*]. În NIB se explică cuvântul *diaspora*: scattered among the nations [împrăștiate printre neamuri]. În VUL: „in dispersione [în împrăștiere]". La fel e și în MOF [in the Dispersion]. În LSG: qui sont dans la dispersion [care sunt în dispersie/ împrăștiere].

[2] Dintre virtuți.

8. [atâta timp cât] bărbatul *[cu] sufletul-îndoit* [δίψυχος] [este] nestatornic [ἀκατάστατος] în toate căile lui!

9. Dar fratele cel smerit [ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς] să se laude [καυχάσθω] în înălțimea lui [ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ][3]!

10. Iar bogatul în smerenia lui, căci ca floarea ierbii [ἄνθος[4] χόρτου] va trece.

11. Căci a răsărit soarele [împreună] cu arșița și a uscat iarba și floarea ei a căzut și frumusețea feței ei a pierit. Astfel și bogatul *se va veșteji* [μαρανθήσεται] în călătoriile lui.

12. Fericit bărbatul care rabdă ispita, căci lămurit făcându-se va lua *cununa vieții* [τὸν στέφανον τῆς ζωῆς], pe care a făgăduit-o [Domnul (ὁ Κύριος)[5]] celor care Îl iubesc pe El.

13. Nimeni care este ispitit să [nu] zică că: „De la Dumnezeu sunt ispitit"!

Căci Dumnezeu nu este ispitit de rele. Și El pe nimeni [nu] ispitește.

14. Ci fiecare [este] ispitit, tras și momit de propria sa poftă.

15. Apoi pofta, zămislind, naște păcat, iar păcatul, săvârșindu-se, naște moarte [ἀποκύει θάνατον].

16. Nu vă înșelați [μὴ πλανᾶσθε], iubiții mei frați [ἀδελφοί μου ἀγαπητοί]!

17. Toată darea cea bună [πᾶσα δόσις ἀγαθὴ] și tot darul desăvârșit de sus este [πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστιν], coborându-se de la Părintele luminilor

---

[3] Duhovnicească.

[4] Și de aici vine numele *Antusa*, care înseamnă *Floarea*.

[5] Cuvântul *Domnul* e prezent în MGK dar nu și în GNT, NAB, MNT. El e prezent și în MAC [the Lord], în LND [il Signore], KJG, ERV, FBJ [le Seigneur]. În VUL este *Deus* [Dumnezeu] și la fel și în IEP [Dio].

[τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων], la Care nu există [παρ’ ᾯ οὐκ ἔνι] *schimbare* [παραλλαγὴ] sau umbră de mutare [τροπῆς ἀποσκίασμα].

18. Vrând[6] ne-a născut pe noi [în] cuvântul adevărului [λόγῳ ἀληθείας], întru a fi noi o începătură anume a creaturilor Lui.

19. Să știți, iubiții mei frați! Și să fie tot omul grăbit întru a auzi [ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι], încet întru a vorbi [βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι], încet întru urgie [βραδὺς εἰς ὀργήν]!

20. Căci urgia [ὀργὴ] omului nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu [δικαιοσύνην Θεοῦ].

21. De aceea, lepădați toată necurăția și prisosul răutății în blândețe [ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσείαν κακίας ἐν πραΰτητι]! Primiți cuvântul sădit[7], care poate a mântui sufletele voastre [δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν][8]!

22. Dar fiți *făcători*[9] ai cuvântului și nu numai *ascultători* [ai lui], înșelându-vă pe voi înșivă[10]!

23. Căci dacă cineva este *ascultător* al cuvântului și nu *făcător* [al lui], el [este] asemenea omului care privește fața nașterii lui în oglindă [ἐσόπτρῳ[11]].

---

[6] Se referă la *Dumnezeu*. Și El *ne-a creat* pentru că *a vrut* acest lucru.

[7] Cuvântul învățăturii sădit în noi prin propovăduirea Bisericii.

[8] În MGK însă avem varianta existentă în ed. BOR 1988: Διὰ τοῦτο ἀπορρίψαντες πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσείαν κακίας δέχθητε *μετὰ πραότητος* τὸν ἐμφυτευθέντα λόγον τὸν δυνάμενον νὰ σώσῃ τὰς ψυχὰς σας | Pentru aceea, lepădând toată spurcăciunea și prisosința răutății, primiți *cu blândețe* cuvântul sădit [în voi], care poate să mântuiască sufletele voastre!

Și în VUL [in mansuetudine/ în blândețe] apare în partea a doua a frazei. La fel și în *Biblia de la 1688*: „cu linește [liniște]” apare în a doua parte a versetului.

[9] *Împlinitori* ai cuvântului lui Dumnezeu, ai poruncilor Sale.

[10] Pentru că poruncile lui Dumnezeu nu trebuie doar *ascultate* sau *memorate* ci *împlinite* în viața noastră. Ele trebuie să devină una cu noi.

24. Căci s-a privit pe sine și a plecat și îndată a uitat [în] ce fel era.

25. Dar cel care a privit întru legea desăvârșită, cea a libertății, și a rămas [în ea], s-a făcut nu *ascultător al uitării* [ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς] ci făcător al lucrului [ποιητὴς ἔργου]. [Și] acela fericit va fi în lucrarea lui!

26. Dacă cuiva i se pare a fi *credincios* [θρησκὸς] neînfrânându-și [μὴ χαλιναγωγῶν] limba lui ci înșelându-și [ἀπατῶν] inima lui, zadarnică [μάταιος][este] credința acestuia.

27. Credința curată și nepângărită [θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος] înaintea lui Dumnezeu și a Tatălui aceasta este: *a îngriji* de orfani și de văduve în necazul lor [și] *a se păzi pe sine* nepătat [ἄσπιλον] de lume.

[11] Această formă de dativ a substantivului *oglindă* are aici *singura sa apariție textuală* în GNT.

Capitolul 2

1. Frații mei, nu în părtinire [μὴ ἐν προσωπολημψίαις] aveți credința Domnului nostru Iisus Hristos al slavei!

2. Căci, dacă va intra întru adunarea voastră un om cu inel de aur, în îmbrăcăminte strălucită și va intra și un sărac în îmbrăcăminte murdară,

3. dar veți privi pe cel care poartă îmbrăcăminte strălucită și veți zice: „Tu șezi bine aici!” și săracului veți zice: „Tu stai acolo!” sau: „Șezi sub taburetul [τὸ ὑποπόδιόν][12] meu!”,

4. nu i-ați *deosebit* [οὐ διεκρίθητε] în voi înșivă și [nu] ați fost *judecători* [κριταὶ] [cu] gânduri rele [διαλογισμῶν πονηρῶν]?

5. Ascultați, iubiții mei frați! Nu Dumnezeu *i-a ales* [ἐξελέξατο] pe cei săraci ai lumii [dar] bogați în credință [πλουσίους ἐν πίστει] și moștenitori ai Împărăției [κληρονόμους τῆς Βασιλείας], pe care a făgăduit-o celor [care] Îl iubesc pe El?

6. Dar voi l-ați necinstit [ἠτιμάσατε] pe cel sărac! Nu bogații vă asupresc pe voi și [nu] ei vă trag pe voi întru tribunale [κριτήρια]?

7. Nu ei blasfemiază [βλασφημοῦσιν] numele cel bun al Celui care s-a chemat peste voi?

---

[12] Sub *scăunelul* pe care eu îmi țin picioarele în timp ce stau pe scaun, la slujbă.

Ca și în cazul lui *diaspora* și aici s-a încercat traducerea *elementelor componente* ale substantivului, care, stricto sensu, înseamnă: *sub picioare*. De aceea, în Biblia de la 1688 avem: „supt razimul picioarelor meale” iar în ed. BOR 1988 și 2001: „jos, la picioarele mele”.

În VUL însă avem: „sede sub scabillo pedum meorum [șezi sub taburetul picioarelor mele]. De unde *se poate explica* forma existentă în *Biblia de la 1688*. Pentru că în MKG avem un text identic cu cel din GNT.

8. Dacă, într-adevăr, împliniți legea împărătească [νόμον βασιλικὸν], după Scriptură: „Iubește pe aproapele tău ca pe tine însuți!”, bine faceți!

9. Dar dacă faceți părtinire, păcat lucrați, osândiți [fiind] de lege ca *călcători-de-lege* [παραβάται].

10. Căci cine a păzit întreaga lege dar a greșit în una [dintre porunci], s-a făcut vinovat [ἔνοχος] de toate [poruncile].

11. Căci Cel care a zis: „Nu preacurvi/ nu săvârși adulter [μὴ μοιχεύσῃς]!”, a zis și: „Nu ucide [μὴ φονεύσῃς]!”. Dar dacă nu preacurvești dar ucizi, [atunci] te-ai făcut călcător al legii [παραβάτης νόμου].

12. Astfel să vorbiți și astfel să faceți: ca prin *legea libertății* [νόμου ἐλευθερίας] să vreți a fi judecați!

13. Căci judecata [este] nemiloasă [ἀνέλεος] [cu] cel care nu a făcut milă! [Și] mila biruiește [în fața] judecății.

14. Ce folos, frații mei, dacă cineva zice [că] *are credință* dar *fapte nu are*? Nu poate credința a-l mântui pe el [μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν]!

15. Dacă fratele sau sora vor fi goi și lipsiți de hrana zilnică,

16. și cineva dintre voi le-ar zice lor: „Mergeți în pace! Încălziți-vă și vă săturați!” dar nu le dați lor cele folositoare trupului [τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος], care [este] folosul [lor]?

17. În acest fel [este] și credința: dacă nu are *fapte* [ἐὰν μὴ ἔχῃ *ἔργα*], *moartă* este în ea însăși [*νεκρά* ἐστιν καθ’ ἑαυτήν].

18. Dar cineva va zice: „Tu ai credință și eu am fapte! Arată-mi credința ta fără fapte și eu îți voi arăta ție credința [mea]din faptele mele”.

19. Tu crezi că unul este Dumnezeu? Bine faci!

Și demonii *cred* și *se cutemură/ se înfioară* [τὰ δαιμόνια *πιστεύουσιν* καὶ *φρίσσουσιν*[13]].

20. Dar vrei să știi, o, omule nesăbuit!, că credința fără fapte este *nefolositoare* [ἀργή]?

21. Avraam [Ἀβραὰμ], Părintele nostru, nu din fapte s-a îndreptat [οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη], aducând pe Isaac [Ἰσαὰκ], fiul lui, pe altar [ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον]?

22. Vezi că credința lucra-împreună [συνήργει][14] [cu] faptele lui și, din fapte, credința s-a desăvârșit [ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη]?

23. Și s-a împlinit Scriptura care zice: „Și a crezut Avraam lui Dumnezeu și i s-a socotit lui *întru dreptate* [ἐλογίσθη αὐτῷ *εἰς δικαιοσύνην*]”[15] și a fost numit: „iubit al lui Dumnezeu [φίλος Θεοῦ][16]”.

24. Vedeți că din fapte *se îndreptează* omul și nu numai din credință [ἐξ ἔργων *δικαιοῦται* ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον]?

25. Și în același fel și Raav [Ῥαὰβ], curva/ prostituata [ἡ πόρνη], nu din fapte s-a îndreptat, primind trimișii [τοὺς ἀγγέλους][17] și pe altă cale scoțându-i afară[18]?

26. Căci precum trupul *fără duh* [τὸ σῶμα *χωρὶς πνεύματος*] este mort, în același fel și credința este moartă *fără fapte* [χωρὶς ἔργων].

---

[13] De la verbul φρίσσω [frisso] noi avem în limba română *frison*, *frisoane*.

[14] De la verbul συνεργέω, de unde avem noi, în teologia ortodoxă, *sinergie*. Cel mai adesea folosit cu sensul de *împreuna-lucrare* dintre Dumnezeu și om la mântuirea noastră. Pentru că sinergia divino-umană stă la baza mântuirii noastre.

[15] *Cf.* Fac. 15, 6, LXX.

[16] *Cf.* II Cron. 20, 7, LXX: „Αβρααμ τῷ ἠγαπημένῳ Σου”.

[17] *Cf.* Iisus [al lui Navi] 2, 1, LXX.

[18] *Cf.* Iisus [al lui Navi] 2, 21, LXX.

Capitolul 3

1. Frații mei, nu fiți mulți *învățători* [μὴ πολλοὶ *διδάσκαλοι* γίνεσθε], știind [bine] că [din această cauză] mai mare judecată [μεῖζον κρίμα] vom lua!

2. Căci toți greșim [în] multe [feluri]. [Și] dacă cineva nu greșește în cuvânt, acela [este] om desăvârșit [τέλειος ἀνὴρ], puternic a înfrâna și tot trupul.

3. Dar dacă punem întru gurile cailor frâuri, ca să-i supunem pe ei nouă, [atunci] și întreg trupul lor îl conducem.

4. Iată și corăbiile, [deși] sunt așa de mari și sunt conduse de vânturi puternice, [totuși] sunt conduse de *o cârmă* foarte mică [ἐλαχίστου *πηδαλίου*[19]], încotro vrea dorința celui care o cârmuiește!

5. În același fel și limba: este un mic mădular [al trupului] și [cu] mari [lucruri] se laudă. Iată, puțin foc [și] cât de mare pădure aprinde!

6. Și limba [este] foc! [Căci] limba este *o lume a nedreptății* [ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας][20]. [Limba este] pusă în[tre] mădularele noastre [dar] spurcă întreg trupul și dă foc drumului vieții și [îi] dă foc de la *gheenna* [φλογιζομένη ὑπὸ *τῆς γεέννης*].

7. Căci toată firea fiarelor și a păsărilor, a târâtoarelor și a celor din mare se îmblânzește și a fost îmblânzită de firea omenească.

---

[19] De aici avem numele celebrei cărți numite Πηδαλίον [Pidalion], care înseamnă *Cârmă*. A se vedea:
http://ro.orthodoxwiki.org/Pidalion.

[20] Pentru că substantivul κόσμος înseamnă deopotrivă și *podoabă* și *lume*, *Biblia de la 1688* a tradus sintagma ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας prin „podoaba nedireptății [nedreptății]”.

8. Dar limba, nimeni dintre oameni [nu] a putut a o îmblânzi! [Ea este] un rău neastâmpărat [ἀκατάστατον κακόν], [fiind] plină de venin purtător-de-moarte [ἰοῦ θανατηφόρου].

9. Cu ea binecuvântăm pe Domnul și pe Tatăl și [tot] cu ea blestemăm oamenii, care s-au făcut după asemănarea lui Dumnezeu [τοὺς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγονότας].

10. Din aceeași gură iese binecuvântarea [εὐλογία] și blestemul [κατάρα]. Frații mei, nu trebuie să fie așa acestea!

11. Oare izvorul, din aceeași gaură, izvorăște dulcele și amarul?

12. Frații mei, nu [cumva] poate smochinul a face măsline sau via smochine? [La fel] niciun [izvor nu poate] a face apa sărată [și] dulce [în același timp].

13. Cine [este] *înțelept* și *înțelegător* în[tre] voi? Să arate faptele lui din buna purtare [ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς], în blândețea înțelepciunii [ἐν πραΰτητι σοφίας]!

14. Dar dacă aveți *râvnă amară* [ζῆλον πικρὸν] și *vrajbă* [ἐριθείαν] în inima voastră, nu vă lăudați și [nici] nu mințiți împotriva adevărului!

15. Înțelepciunea aceasta nu este [din cea care] se coboară de sus[21] ci [este] pământească [ἐπίγειος], sufletească [ψυχική], demonică [δαιμονιώδης].

16. Căci unde este invidie și vrajbă, acolo [este] neorânduială și tot lucrul rău.

17. Dar *înțelepciunea [cea] de sus* [ἡ ἄνωθεν σοφία] întâi este *curată* [ἁγνή][22], apoi *pașnică* [εἰρηνική], îngăduitoare [ἐπιεικής], ascultătoare [εὐπειθής], plină de milă și de roade bune [μεστὴ

---

[21] De la Dumnezeu. Nu este înțelepciune duhovnicească.

[22] Pentru că e dumnezeiască. E plină de sfințenie.

ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν], neșovăitoare [ἀδιάκριτος] și nefățarnică [ἀνυπόκριτος].

18. Și rodul dreptății [καρπὸς δὲ δικαιοσύνης] se seamănă în pace celor care fac pacea.

Capitolul 4

1. De unde [sunt] *războaiele* și de unde [sunt] *luptele* în[tru] voi[23]? Nu de aici: din plăcerile [τῶν ἡδονῶν] voastre, [care] se luptă în mădularele voastre?

2. Poftiți și nu aveți. Ucideți și pizmuiți și nu puteți să obțineți. Vă luptați și vă războiți, [și] nu aveți, pentru că voi nu cereți.

3. Cereți și nu primiți fiindcă cereți rău, ca în plăcerile voastre să cheltuiți.

4. [Preacurvarilor/ adulterilor (μοιχοὶ) și[24]] preacurvelor/ adulterelor [μοιχαλίδες], nu știți că prietenia lumii este *vrăjmășie* [ἔχθρα] [față] de Dumnezeu? Așadar, dacă cineva dorește a fi *prieten* lumii, se face *vrăjmaș* [ἐχθρὸς] al lui Dumnezeu.

5. Sau vi se pare că Scriptura vorbește *în van* [κενῶς]? Spre invidie dorește Duhul[25], Care S-a sălășluit în noi?

6. [Nu! Ci El] dă har [și] mai mare[26]. De aceea zice: „Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă iar celor smeriți le dă har”[27].

7. Prin urmare, supuneți-vă lui Dumnezeu! Și împotriviți-vă diavolului și [el] va fugi de la voi!

---

[23] Din ființa voastră.

[24] Apare în MGK și în *Biblia de la 1688* dar nu și în GNT. În VUL avem *adulteri*, cu referire la bărbați dar nu și la femei. În ed. BOR 1988: *preadesfrânaților*, adică tot cu referire la bărbați. În ed. BOR 2001: *adulterilor*. În WEB e varianta MGK: „adulterers and adulteresses”, la fel și în SCR: μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες.

[25] Duhul Sfânt.

[26] Pentru că Duhul Sfânt nu ne învață pe noi să fim invidioși, nu ne învață să păcătuim ci El ne dă har tot mai mult pe măsură ce noi împlinim voia lui Dumnezeu și suntem plini de fapte bune.

[27] *Cf.* Prov. 3, 34, LXX.

8. Apropiați-vă de Dumnezeu și [El] Se va apropia de voi! Păcătoșilor, curățiți-vă mâinile și, îndoiților-la-suflet, curățiți-vă inimile!

9. Mâhniți-vă, jeliți-vă și plângeți! Râsul vostru să se întoarcă întru jale și bucuria întru posomorâre!

10. Smeriți-vă înaintea Domnului și [El] vă va înălța pe voi!

11. Fraților, nu vă vorbiți de rău unii pe alții! Cel-ce-vorbește-de-rău [ὁ καταλαλῶν] pe fratele sau judecă pe fratele lui, vorbește-de-rău [καταλαλεῖ] legea și judecă legea! Și dacă judeci legea, nu ești *făcător* [ποιητὴς][28] al legii ci *judecător* [κριτής] [al ei].

12. [Însă] unul este Dătătorul-legii [Νομοθέτης] și Judecătorul [Κριτὴς]: Cel care poate a mântui și a pierde [ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι]! Dar tu cine ești, cel care judeci pe aproapele?

13. Veniți acum cei care ziceți: „Astăzi sau mâine vom merge întru acea cetate și vom sta acolo un an și vom face negoț și vom câștiga [bani]!".

14. [Și spuneți asta voi, cei] care nu înțelegeți ceea ce [va fi] mâine. [Dar] ce [e] viața voastră? Căci *abur* [ἀτμὶς] sunteți, care puțin se arată și apoi piere.

15. În loc ca voi să ziceți: „Dacă va vrea Domnul și [dacă] vom trăi și [atunci] vom face aceasta sau aceea".

16. Dar acum [însă] vă lăudați în mândria voastră! [Iar] toată lauda [ca] aceasta este rea.

17. Astfel, cel-care-cunoaște a face binele și nu-l face, păcat [îi] este lui[29].

---

[28] Cu sensul de: *împlinitor* al legii.

[29] Nelucrarea binelui.

Capitolul 5

1. Veniți acum, bogaților! Plângeți [și] vă tânguiți de necazurile voastre cele viitoare!
2. Bogăția voastră a putrezit și hainele voastre au fost mâncate-de-molii [σητόβρωτα].
3. Aurul vostru și argintul s-au ruginit și rugina lor va fi întru mărturie vouă și va mânca trupurile voastre ca focul [φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ]! Ați strâns comori în zilelele [din] urmă [ἐν ἐσχάταις ἡμέραις]!
4. Iată, plata lucrătorilor, [care] au secerat pământurile voastre [și] au fost înșelați de către voi, strigă! Și strigătele celor-care-au-secerat[30] au intrat întru urechile Domnului Savaot [Κυρίου Σαβαὼθ]!
5. V-ați desfătat pe pământ și v-ați răsfățat, ați hrănit inimile voastre [ca] în ziua înjunghierii [ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς].
6. L-ați condamnat [și] l-ați omorât pe cel drept. El nu vi se împotrivește vouă.
7. De aceea, fraților, fiți îndelung-răbdători [μακροθυμήσατε] până la venirea Domnului!

Iată, plugarul așteaptă rodul cel prețios al pământului îndelung-răbdând pentru el, până primește *ploaia timpurie* [πρόϊμον] și *ploaia târzie* [ὄψιμον]!

8. Fiți îndelung-răbdători și voi, întăriți inimile voastre, căci venirea Domnului s-a apropiat!
9. Fraților, nu vă plângeți unii împotriva altora, ca să nu fiți judecați! Iată, Judecătorul *a stat* [deja] înaintea ușilor [ὁ Κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν *ἕστηκεν*[31]]!

---

[30] Și au fost nedreptățiți, înșelați de către voi.

[31] Forma verbală ἕστηκεν este *indicativul perfect activ* al verbului ἵστημι. De aceea l-am tradus prin *a stat*. În *Biblia de la 1688* și în ed.

10. Fraților, luați *exemplu* [ὑπόδειγμα] de suferință și de îndelungă-răbdare pe Profeții [τοὺς Προφήτας] care au vorbit în numele Domnului!

11. Iată, noi îi fericim pe cei care au răbdat! Ați auzit răbdarea lui Iov [Ἰὼβ] și ați văzut sfârșitul Domnului[32], că mult-milostiv este Domnul și îndurător.

12. Dar, frații mei, înainte de toate, nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici [cu] orice alt jurământ!

Și să vă fie vouă Da, da și Nu, nu, ca să nu cădeți sub judecată!

13. Pătimește-rău [κακοπαθεῖ] cineva în[tre] voi? Să se roage! [Este] vesel [εὐθυμεῖ[33]] cineva? Să psalmodieze [ψαλλέτω][34]!

14. Este bolnav cineva în[tre] voi? Să cheme presbiterii[35] Bisericii [τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλη-

---

BOR 1988 avem forma de prezent a vebului: *stă*. Însă prezentul e regăsibil în VUL: *adsistit* și în MGK: *ἵσταται* dar nu și în GNT.

Dar prin forma sa de trecut, GNT nu vrea să spună că Judecătorul *a stat* și acum *nu mai stă* înaintea ușilor ci că El e continuu *în stare de așteptare*.

[32] La fel e și în MGK și în *Biblia de la 1688* și în VUL [finem Domini vidistis], KJV [and have seen the end of the Lord], L45 [und das Ende des HErrn habt ihr gesehen], DRB [et vous avez vu la fin du Seigneur], GNV [and haue knowen what ende the Lord made], ed. BOR 1914, Biblia de la Blaj din 1795.

Sintagmă pe care o putem înțelege în două feluri: 1. se referă la *moartea* Domnului; 2. se referă la *sfârșitul* pe care l-a lucrat Domnul în viața Sfântului Iov.

De aceea, în ed. BOR 1988 s-a ales a doua variantă: „ați văzut sfârșitul hărăzit lui de Domnul”. Adică cu referire la Sfântul Iov. Găsim textul din ed. BOR 1988 în LND: „avete visto la sorte finale che il Signore gli riserbò”.

Și în ed. BOR 2001 s-a ales aceeași variantă de înțelegere: „*deznodământul* Domnului l-ați văzut”.

[33] De aici vine numele *Eftimie*, care înseamnă *cel vesel*.

[34] Să cânte psalmi. Psalmii Scripturii puși pe notele muzicii psaltice.

[35] Presbiterul era *a doua treaptă ierarhică* în primul secol al Bisericii, după diacon și înaintea episcopului. Mai apoi, în loc de

σίας] și să se roage pentru el, ungându-l [pe el] cu ulei în numele Domnului[36]!

15. Și *rugăciunea credinței* va mântui pe cel bolnav [*ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως* σώσει τὸν κάμνοντα] și Domnul îl va ridica pe el[37]! Și dacă a făcut păcate, se vor ierta lui[38].

16. De aceea, mărturisiți-vă unii altora [ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις] păcatele[39] și rugați-vă unii pentru alții [εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων] ca *să vă vindecați* [ἰαθῆτε][40]!

[Căci] mult poate *rugăciunea lucrătoare* [δέησις ἐνεργουμένη] a Dreptului [Δικαίου].

---

presbiter s-a folosit cu precădere cuvântul de *preot* pentru a desemna a doua treaptă a ierarhiei bisericești, fără ca prin aceasta *să se înlăture* cuvântul presbiter. Tocmai de aceea *Biblia de la 1688* folosește în loc de *presbiterii Bisericii* forma *preoții Besearicii* [Bisericii]. La fel găsim și în ed. BOR 1988 și 2001. Pentru că în conștiința Bisericii, *presbiterii* sunt totuna cu *preoții*.

În MGK avem aceeași formă ca și în GNT [τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας]. La fel și în VUL [presbyteros Ecclesiae], NAB [the presbyters of the Church], NEG [les anciens de l'Église], NRS [the elders of the Church], R60 [los ancianos de la Iglesia]. În MAC avem forma confesională neoprotestantă: the pastors of the Church [pastorii Bisericii].

[36] Se referă la *Sfânta Taină a Maslului*.

[37] Căci Cel care *ne vindecă* în Taina Sfântului Maslu e *Însuși Domnul*, Cel care este *Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre*.

[38] Pentru că Sfântul Maslu este pentru *vindecarea* de bolile trupești dar și *spre iertarea* păcatelor noastre.

[39] Se referă la *Sfânta Taină a Mărturisirii*, a Spovedaniei. Tocmai de aceea în *Biblia de la 1688* se folosește sintagma: „ispovediți-vă [spovediți-vă] unul altuia păcatele”. În GNT se folosește același verb ca și în MKG: „ἐξομολογεῖσθε”. El a fost tradus ca atare în ed. BOR 1988 și 2001. În VUL avem: „confitemini alterutrum [confesați-vă unul altuia], în comparație cu forma de plural din GNT. Însă atât în greacă cât și în latină nu se presupune o *simplă mărturisire/ confesiune prietenească* a credincioșilor între ei ci o *mărturisire sacramentală* a păcatelor pentru a primi iertarea lor. Tocmai de aceea, ca și în cazul Maslului, și în cazul Spovedaniei Sfântul Iacov vorbește în mod aparte, ca despre o Taină a Bisericii.

[40] Pentru că toate Sfintele Taine ale Bisericii au un rost comun: vindecarea, curățirea, sfințirea noastră.

17. Ilias [Ἠλίας] era om pătimitor-asemenea [ὁμοιοπαθὴς] [cu] noi și s-a rugat rugăciune [ca] să nu plouă. Și n-a plouat pe pământ trei ani și sase luni.

18. Și iarăși s-a rugat, și cerul a dat ploaie și pământul a odrăslit rodul lui.

19. Frații mei, dacă cineva dintre voi se va rătăci de la adevăr [πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας] și-l va întoarce cineva pe el[41],

20. să știe că cel-care-l-a-întors [ὁ ἐπιστρέψας] pe păcătos din rătăcirea căii lui își va mântui sufletul lui din moarte și va acoperi mulțime de păcate [καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν][42].

---

[41] La adevărul și viața Bisericii.

[42] În GNT sensul e acesta: el, cel care îl va întoarce pe păcătos la pocăință, *îi va acoperi* celui păcătos mulțime de păcate. Adică îl va determina să se pocăiască ca *să își curățească* păcatele. *Păcatele acoperite* sunt păcatele ce pot fi iertate aceluia prin pocăință.

În *Biblia de la 1688* avem varianta GNT. La fel și în ed. BOR 1988 și în GOC, în VUL [et operit multitudinem peccatorum], NRS [will cover a multitude of sins], R60 [y cubrirá multitud de pecados], WEB [and will hide a multitude of sins], WYC [and keuereth the multitude of synnes], HBR [and shall cover a multitude of sins], CNS [și va acoperi o sumedenie de păcate], DRB [et couvrira une multitude de péchés].

În ed. BOR 2001 însă, accentul nu cade pe *persoana păcătosului* ci pe persoana celui care *l-a îndreptat*. De aceea avem: „și mulțime de păcate *își va acoperi*”.

Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș